

190

207

W Y R O K

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej !

Dnia 2. września 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie w Wydziale VII Karnym
w składzie następującym :

Przewodniczący : S.S.O. W. Maciołowski

Ławnicy : A. Sławińska , M. Wierciak

Protokolant : apl.sąd. P. Sobkowicz

w obecności Wiceprokuratora S.O. Mł. Wyrobka
rozpoznawszy w dniu 25. kwietnia , 28. maja , 18. czerwca
i 2. września 1948 r. sprawę :

1/ Aloisa K r a k o w c z y k a

urodz. 5. kwietnia 1894 r. w Rybnickiej Kuźni , powiat Ryb-
nik , syna Alojzego i Pauliny z d. Mika , z zawodu robotni-
ka , żonatego , zamieszkałego w Paruszowcu powiat Rybnik ,

2/ Karla Johanna Juliusa H i l l s c h e r a

syna Juliusza i Augusty z d. Bochenky , urodz. 12. czerwca
1892 r. w Dreźnie , z zawodu urzędnika prywatnego , żonate-
go , zamieszkałego w Dreźnie ,

oskarżonych o to , że :

I. w czasie od września 1939 do maja 1945 r. na obszarze
Rzeszy niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospoli-
tej Polskiej , należące do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln

SS/ powołanych przez niemiecką narodowo - socjalistyczną partię robotniczą , działającą w interesie państwa niemieckiego , a mianowicie :

1/ Alois Krakowczyk od grudnia 1941 r.

2/ Karl Hillscher od 2. lipca 1944 r.

oraz pełniąc obowiązki wartowników i dozorców drużyn roboczych wśród załogi obozów koncentracyjnych , zorganizowanych przez władze państwa niemieckiego , a mianowicie :

1/ Alois Krakowczyk w Oświęcimiu - Monowicach od października 1942 r, do stycznia 1945 r.

2/ Karl Hillscher w Oświęcimiu - Monowicach od 2.lipca 1944 do 20.września 1944 r. , od 20.września 1944 do 20.stycznia 1945 r.

brali udział w organizacjach przestępczych , które drogą masowych morderstw , głodowego wyniszczenia , niewolniczej pracy, terroru i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych miały na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości ,

II. w pierwszych miesiącach 1945 r. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, brali udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej w ten sposób , że w czasie ewakuacji obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i jego podobozów , Alois Krakowczyk zastrzelił jednego , a Karl Hillscher spowodował śmierć trzech więźniów , którzy z powodu osłabienia nie mogli utrzymać się na nogach,

nadto Aloisa Krakowczyka o to, że :

III. w roku 1940 lub 1941 w Paruszewie pow. rybnik, będąc obywatelem polskim, zgłosił swą przynależność do narodowości niemieckiej,

zaś Karla Johannes Hillschera o to, że :

IV. w latach 1940 - 1941 w Seidnitz - Dresden , brał udział w organizacji przestępczej , powołanej przez władze państwa niemieckiego , a mianowicie należał do niemieckiej narodowo- socjalistycznej partii robotniczej / N.S.D.A.P.tj. do organizacji mającej na celu zbrodnie wojenne i przeciwko ludzkości , przy czym w organizacji tej pełnił funkcje tzw. " Zellenleitera " ,

p o s t a n o w i ł :

I. uznać , że oskarżeni :

1/ Alois Krakowczyk i 2 / Karl Johannes Julius Hillecher są winni czynów wymienionych w punkcie I. a nadto oskarżony Alois Krakowczyk czynu wymienionego w punkcie III. zaś Karl Johannes Julius Hillecher czynu w punkcie IV. wymienionego, a więc przestępstw odnośnie obu oskarżonych określonych w art. 4 § 1, 2, lit. a/ i § 3 lit. b/ dekretu z dnia 31.sierpnia 1944, Dz.U.R.P.Nr. 69/46 poz. 377 , nadto odnośnie oskarżonego Krakowczyka przestępstwa określonego w art. 1 dekretu z dnia 28. czerwca 1946 r. Dz.U.R.P.Nr. 41 poz. 237 , zaś odnośnie oskarżonego Hillechera - przestępstwa określonego w art. 4 § 3 lit. a/ wyżej cytowanego dekretu z dnia 31.sierpnia 1944 r, Dz.U.R. P. Nr. 69/46 poz. 377 i skazać tychże oskarżonych , a to :

1/ oskarżonego Aloisa Krakowczyka na zasadzie art. 4 § 1 lit. a/ dekretu z dnia 31.sierpnia 1944 r, ustalonego obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.12. 1946 r, Dz.U.R. P. Nr. 69 poz. 377 na więzienie przez lat pięć / 5 / , a na zasadzie art. 7 lit. a/ i b/ orzec względem tegoż skazanego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez lat pięć / 5/ , oraz konfiskatę całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa , a na zasadzie art. 1 dekretu z dnia 28.czerwca 1946 r, Dz.U.R.P.Nr. 41 poz. 237 na więzienie przez lat dwa /2/

zaś na zasadzie art. 31 K.K. wymierzyć temuż oskarżonemu łączną karę więzienia przez lat sześć /6/ i na zasadzie art. 58 K.K. zaliczyć na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania od dnia 21. stycznia 1947 r. do dnia 2. września 1948 r, oraz orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat sześciu /6/ oraz konfiskatę całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

2/ Oskarżonego Karla Johannes Juliusa Hillschera na zasadzie art. 4 § 1, 2, lit. a/ i § 3 lit. a/ dekretu z dnia 31. sierpnia 1944 r. w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1946 r. Nr. 69 poz. 377 za każdy czyn na więzienie przez lat trzy /3/, a na zasadzie art. 31 K.K. wymierzyć temuż oskarżonemu karę łączną przez lat pięć /5/ zaś na zasadzie art. 7 lit. a/ i b/ wyżej cytowanego dekretu orzec względem tegoż oskarżonego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez lat pięć /5/, oraz przepadek całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa, zaś na zasadzie art. 58 K.K. zaliczyć na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania od dnia 1. marca 1947 r. do dnia 2. września 1948 r.

Na zasadzie art. 598 kpk. uwolnić obu oskarżonych w całości od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w sprawie, zaś na zasadzie art. 4 dekretu z dnia 23. stycznia 1947 r, Dz.U. R.P. Nr. 19 poz. 73 zwolnić obu skazanych od uiszczenia opłaty sądowej.

II. Uniewinnić oskarżonych : Aloisa Krakowczyka i Karla Johannes Juliusa Hillschera z reszty oskarżenia , a kosztami postępowania związanymi z tą częścią oskarżenia obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

381
1942
209

Ad I. Oskarżony Alois Krakowczyk przyznał się w zupełności, że po wkroczeniu Niemców na Śląsk oskarżony ten pozostał w miejscowości w której przed wojną ostatnią przebywał i dalej był zatrudniony w tej samej fabryce i od razu otrzymał kartki żywnościowe niemieckie, a najważniejsze, że w roku 1940 przy spisie ludności względnie w czasie akcji składania pisemnych oświadczeń na Śląsku przez ludność tam zamieszkałą, odnośnie swej narodowości, oskarżony ten podał swą narodowość jako niemiecką i następnie zgłosił akces do obrony państwa niemieckiego i gotowość walki w obronie zagrożonej "ojczyzny niemieckiej" mimo, że jak oskarżony podał, przed wojną czuł się Polakiem a nawet należał do polskich organizacji obrony Państwa Polskiego.

Oskarżony ten wprawdzie podał, że akces do narodu niemieckiego i jego zamiarów / zbrodniczych / zgłosił z obawy przed prześladowaniem, jakie miało miejsce szczególnie na ziemiach Polski, które do pierwszej wojny światowej należały do Rzeszy niemieckiej, to jednak mimo dość ciężkich warunków narodowościowych i reżimu hitlerowskiego uczynił to oskarżony z dość lekkim sercem, skoro wcielono go później, w grudniu 1941 do SS Totenkopfverbände " organizacji zbrodniczej mającej na celu niszczenie elementu słowiańskiego ziem okupowanych przez Niemców, a następnie do załogi obozu koncentracyjnego w Hamburgu, później w Neu- gamme a w październiku 1942 r, przeniesiono oskarżonego / Krakowczyka / do obozu w Oświęcimiu. Oskarżony ten awansował w czasie swej służby w SS na Rotenführera "SS " a więc jak na " Polaka " był to awans duży, który świadczy o całkowitym oddaniu

się służbie w obozach koncentracyjnych , zasłużony przez wierną służbę dla reżimu hitlerowskiego.

O nastawieniu oskarżonego Krakowczyka do tego reżimu i jego sumienności w wypełnianiu włożonych przez zbrodniarzy hitlerowskich obowiązków jest okoliczność służby oskarżonego do końca istnienia reżimu i ucieczka jego z resztką armii niemieckiej i z załogą obozu w Oświęcimiu w głąb Niemiec , mimo możliwości ucieczki w chwili ewakuacji tego obozu wobec zbliżającej się armii rosyjskiej. Oskarżony ten pochodzenia polskiego i mający stosunki wśród ludności polskiej na Śląsku nie zdecydował się rozbroić i ukryć w kraju zamieszkałym przez ludność polską. Możliwe , że oskarżony dobrze wiedział , że organizacja SS jest zbrodniczą , uciekając bowiem miał także świadomość , że w razie wykrycia go przez nowe władze Państwa Polskiego może być pociągnięty do odpowiedzialności za należenie do załogi obozów koncentracyjnych.

Mając na uwadze te supozycje nabrał Sąd przekonania o winie oskarżonego tak w kierunku zarzutu przyjęcia listy Volksdeutscha jak i rzekomego wcielenia go przymusowo do organizacji SS Todtenkopfverbände.

Oskarżony ten przyznał , że przyjął wraz ze swoją żoną kartę rozpoznawczą III grupy Volkslisty .

wyrok norymberski ustalił , że SS stanowiło organizację zbrodniczą ze znanych powszechnie powodów a to organizacja ta miała na celu dokonywanie zbrodni przeciwko ludzkości , ludobójstwa , a poszczególne obozy koncentracyjne podlegały władzom tychże organizacji SS i miały na celu eksterminację narodów podbitych , wyniszczenia głodem , terrorem , biciem , tak ludności cywilnej jak i jeńców wojennych , szczególnie rosyjskich.

Były to więc przestępstwa pospolite , przewidziane jako karalne przez wszystkie kodeksy karne państw cywilizowanych świata.

Odnosnie oskarżonego Hillschera , to na podstawie wyjaśnień jego stwierdzono, że oskarżony ten wstąpił dobrowolnie do partii N.S.D.A.P. i jako jej członek uzyskał on godność tzw. Zolleitera , pełnił on obowiązki dozoru i zarządu blokami domów względnie dozorów nad ludnością tych bloków.

W maju 1944 powołano go do wojska a następnie w lipcu 1944 r. przydzielono go do SS Waffen i skierowano do pełnienia służby w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu względnie w podobozie w Monowicach / dokumenty nadesłane przez Misję Wojskową/ Jakkolwiek SS Waffen wedle wyroku norymberskiego znanego powszechnie , organizacja ta nie jest uważana za organizację zbrodniczą , to jednak gdy oskarżony pełnił obowiązki członka załogi obozu koncentracyjnego , która to załoga wpleciona była w sieć organizacji zbrodniczej Todtenkopfverbände , przeto w tych warunkach należało uznać działalność oskarżonego jako wyczerpującą znamiona przestępstw przewidzianych w art. 4 § 1 i 2 lit. a/ i § 3 lit. b/ i a/ dekretu z dnia 31.8 1944 r, ustalonego obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.grudnia 1946 r. Dz. U.R.P.Nr. 69 poz. 377 z powodów ustalonych odnośnie oskarżonego Krakowczyka co do zbrodniczych celów organizacji SS Todtenkopfverbände i załogi obozów koncentracyjnych . Z tych względów należało uznać oskarżonych wyżej wymienionych za winnych przestępstw przytoczonych w sentencji i skazać ich na zasadzie powołanych przepisów na stosowne kary w granicach ustawowych.

wobec dobrowolnego wstąpienia oskarżonego Hillschera do N.S. D.A.P. nie może być tu mowy , że oskarżony zmuszony był wbrew swej woli wstąpić do Waffen SS względnie do SS Todtenkopfverbände wiadomo bowiem , że N.S.D.A.P. było partią mającą na celu utrzy-

manie reżimu hitlerowskiego, który drogą bezwzględnego tępienia przeciwników tego reżimu nie przebierał w środkach i zapomocą właśnie takich organizacji jak "SS" Todtenkopfverbände S.A. gnębił ludność swego państwa niemieckiego przez terror a następnie ludność krajów okupowanych, w sposób wyżej wspomniany.

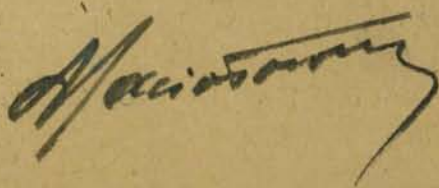
Przy wymiarze kary przyjął Sąd odnośnie oskarżonego Krakowczyka okoliczności łagodzące: nacisk ze strony władz niemieckich na ludność terenów Górnego Śląska pod względem narodowościowym, wzgląd na liczną rodzinę, a jako obciążające - pochodzenie polskie i obywatelstwo polskie, nakładające na niego obowiązki względem Narodu Polskiego.

Odnosnie oskarżonego Hillschera jako okoliczności łagodzące lojalne złożenie wyjaśnień a brak okoliczności obciążających.

ad II. Ponieważ wyniki przewodu sądowego nie dostarczyły dostatecznych dowodów winy a zeznania świadka Juliana Randa ~~niewiarygodne~~ niepewne, zostały obalone zeznaniami świadków Elżbiety Gawlik, Jadwigi Cypory, Karola Jeschkego, Kazimierza Korczak, którzy wykazali alibi oskarżonych a mianowicie, że oskarżeni nie mogli brać udziału w zabójstwach im zarzucanych, gdyż nie konwojowali więźniów a to oskarżony Krakowczyk w dniu krytycznym był wówczas u swej żony a oskarżony Hillscher jechał z konwojem inną trasą niż to zapodał świadek Rand, przeto należało uniewinnić obu oskarżonych z reszty oskarżenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na przepisach z art. 598 i 581 kpk.

Reszta postanowień orzeczenia oparto na przepisach ustawy powołanych w sentencji wyroku.

Stanisław Wierciak